ΤΗ ΙΓ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΜΑΪΟΥ

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γλυκερίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῆς Ἁγίας γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας

Ἦχος δ'
Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Διὰ πόνων ἀθλήσεως, τὸν Δεσπότην νενύμφευσαι, παρθενίας κάλλεσι διαλάμπουσα, καὶ ὥσπερ προῖκα προσήγαγες, αὐτῷ παναοΐδιμε, τῶν μελῶν τὴν ἐκκοπήν, καὶ τόν βίαιον θάνατον, ὅθεν ἔτυχες, οὐρανίων θαλάμων Γλυκερία, δυσωποῦσα τοῦ σωθῆναι, τοὺς σὲ πιστῶς μακαρίζοντας.

Ὡς ἀνδρεῖον τὸ φρόνημα, καὶ γενναία ἡ ἔνστασις, τῆς ψυχῆς σου Ἔνδοξε ἐναπέφηνεν, ἐν ἀσθενείᾳ γὰρ σώματος, προθύμω δὲ πνεύματι, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν, κατεπάτησας λέγουσα, Σὺ εἶ Κύριε, ἡ ἴσχύς καὶ τὸ κλέος τῶν σῶν δούλων, ὁ δυνάμει ἀηττήτω, τὸν ἰσχυρὸν τροπωαάμενος.

Οὐ λιμός, οὐδὲ κίνδυνος, ἀλγεινῶν τε ἐπίτασις, τῆς ἀγάπης ἔνδοξε οὐ κατίσχυσαν, Χριστοῦ χωρίσαι ἀοίδιμε, οὐ κάθειρξις βίαιος, οὐδὲ κάμινος πυρός, οὗ τῶν λίθων κατάστρωσις, ὅθεν δέδεξαι, ἐκ Θεοῦ θείαν δρόσον Γλυκερία, καὶ ἐκ γῆς καὶ τῶν γηΐνων, πρὸς τὴν ζωὴν μεταβέβηκας.

Δόξα... καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς

Ἀπολυτίκιον

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Δεῦτε πάντες φιλέορτοι νὺν συνέλθωμεν, ἐν τῷ ναῶ Γλυκερίας τῆς καλλιμάρτυρος, καὶ τὴν ἐπέτειον αὐτῆς μνήμην τελέσωμεν, Ὅτι δορὰν τῆς κεφαλῆς, ἀφαιρεθεῖσα ἀπηνῶς, ἀπέπνιξε τὸν Βελίαρ, καὶ Χριστῷ συμπαρισταμένη, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύει Αὐτῷ.

Καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας.

Κανὼν τῆς Ἁγίας

Ὠδὴ α' Ἦχος β'
Δεῦτε λαοὶ

Τῶν ἀρετῶν, σήμερον καὶ τῶν θαυμάτων αὐτῆς, τὸν μυστικὸν πληρώσασα, κρατῆρα ἅπαντας, Γλυκερία ἡ Μάρτυς, εἰς πόσιν εὐφροσύνης πιστοὺς προσκέκληται.

Μαρτυρικαίς, ἠγλαϊσμένη λαμπρότησι, τῶ καθαρῶ παρίστασαι, Μάρτυς νυμφίω σου, ψυχοφθόρον πταισμάτων, αἰτοῦσα λυτρωθῆναι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Πρὸς αἰκισμούς, πρὸς ἀλγηδόνας, πρὸς μάστιγας, πολυειδεῖς ἀπτόητος, Μάρτυς, ἐχώρησας, συνεργοῦσαν γὰρ εἶχες, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν καὶ συναρήγουσαν.

Θεοτοκίον

Γνῶσιν Θεοῦ, ἅπαντες κατεπλουτήσαμεν, καὶ ἐπιγνόντες Δέσποινα, σὲ Θεομήτορα, καὶ Κυρίαν τιμῶμεν, τοῖς πράγμασι τοὺς λόγους ἐπισφραγίζοντες.

Ὠδὴ γ'

Στερέωσον ἡμᾶς

Τὰ αἵματα Χριστῷ ὥσπερ ἀρώματα, καὶ μύρα κομίσασα Ἀθληφόρε, εὐωδία προσηνέχθης αὐτῷ, πλημμυροῦσα τοῖς πᾶσι τὰ ἰάματα.

Εὐφράνθη νοητῶς ἐν τοῖς ἀγῶσί σου, Μαρτύρων καλλώπισμα, ὁ Δεσπότης, εὐφροσύνην ὅθεν θείαν σε, τῶν πιστῶν ταὶς καρδίαις ἐπεβράβευσε.

Θεοτοκίον

Ἐρράγη τῆς ἀρᾶς Θεοχαρίτωτε, τὸ πάλαι μεσότοιχον, καὶ ἡ ἔχθρα, ἐξηφάνισται τῶ τόκω σου, καὶ Ἀγγέλοις συνήφθημεν οἱ ἄνθρωποι.

Ὁ Εἱρμὸς

«Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σέ».

Κάθισμα Ἦχος δ'

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τῶν νοουμένων τὸ τερπνὸν προορῶσα, τῶν ὁρωμένων τὸ ῥευστὸν παριδοῦσα, ταὶς θεϊκαὶς ὠχύρωσας ἐλπίσι τὸν νοῦν, ὅθεν πρὸς τὸ στάδιον, τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς, χαίρουσα εἰσέδραμες, καὶ τὸν ὄφιν καθεῖλες, καὶ ἀνεπλέξω νίκης εὐπρεπῆ, ὦ Γλυκερία καὶ ἄφθαρτον στέφανον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς

Ὠδὴ δ'

Εἰσακήκοα Κύριε

Τῶν παθῶν ἀποκτείνασα, τοὺς ἀοράτους θῆρας Γλυκερία, ὁρωμένους θῆρας οὐκ ἐδειλίασας.

Ὃν ἐκήρυττες Κύριον, πρὸ ὀφθαλμῶν ὁρῶσα Ἀθληφόρε, ὑπερεῖδες πάντα τὰ τῶν αἰσθήσεων.

Θεοτοκίον

Οἱ προστάτιν σὲ Δέσποινα, καὶ τῆς ψυχῆς Παρθένε προσδοκίαν, εὐσεδῶς πλουτοῦντες οὐκ αἰσχυνθήσονται.

Ὠδὴ ε'

Ὁ φωτισμὸς

Φόβον Θεοῦ, ἐν γαστρὶ διανοίας εἰσδεξαμένη, πνεῦμα σωτηρίου ὁμολογίας, καὶ μαρτυρίου, ἔτεκες Γενναιόφρον, παραδόξως στερρῶς ἀθλήσασα, καὶ τὰς ἐναντίας ἀρχάς θριαμβεύσασα.

Σοῦ τὸ σεπτόν, καὶ μακάριον πάθος ἐκμιμουμένη, ἡ δι' ἀπαθείας σου συναφθεῖσα, πάσχει προθύμως, ἐν πυρὶ βεβλημένη, ζωοδότα Χριστὲ κραυγάζουσα, Ἕτερον ἐκτός σου Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Θεοτοκίον

Ἡ φωτεινή, τοῦ ἡλίου νεφέλη λάμψον μοὶ αἴγλην, λύουσαν τὸν ζόφον τῆς ἁμαρτίας, δίδου μοὶ χείρα, καὶ παθῶν ἐν τῷ βόθρω, Θεοτόκε κείμενον ἔγειρον, μόνη τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις.

Ὠδὴ ϛ'

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτω

Λαμπρυνθεῖσα τὴ αἴγλη τοῦ Πνεύματος, καὶ τῆς καθαρότητος ταὶς ὡραιότησι, κεκοσμημένη Ἔνδοξε, τῶ Δεσπότη Χριστῷ νὺν παρίστασαι.

Τὸν καλὸν ὄντως ἆθλον ἀνύσασα, καὶ τῆς εὐσεβείας τὸν δρόμον τελέσασα, δικαιοσύνης εἴληφας, ἐκ Θεοῦ τὸν ἐπάξιον στέφανον.

Θεοτοκίον

Γνωστικὴν εὐφροσύνην γινώσκων σε, πάναγνε, παθῶν τῆς ἀγνοίας τὸ κάλυμμα, ταὶς σαὶς πρεσβείαις Δέσποινα, ἀποτίθεμαι, Δόξα τῶ κράτει σου.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς μὲ ἀνάγαγε».

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς

Συναξάριον

Τὴ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γλυκερίας.

Στίχοι

- Θηρὸς τὸ πικρὸν δῆγμα τὴ Γλυκερία
- Ὑπὲρ γλυκάζον ὡς ἀληθῶς ἦν μέλι.
- Ἐν τριτάτῃ δεκάτη δάκε καὶ κτάνε θὴρ Γλυκερίαν.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σεργίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι

- Ὁ Σέργιός μοὶ πῶς τελευτᾷς τὸν βίον,
- Κοινῶ τέλει τέθνηκα, καὶ ζῶν εἰμὶ σοί.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παυσικάκου, Ἐπισκόπου Συννάδων.

Στίχοι

- Ὁ Παυσικάκου προστρέχων τῶ λειψάνω,
- Παθῶν κακούντων παύσιν εὑρίσκει ξένην.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ὁ ἅγιος Λαοδίκιος ὁ δεσμοφύλαξ, ξίφει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Ἀλέξανδρος, ἐπίσκοπος Τιβεριανῶν, ξίφει τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος Εὐθύμιος ὁ νέος, ὁ κτίτωρ τῆς ἐν Ἄθω μονῆς τῶν Ἰβήρων καὶ Ἰωάννης ὁ Ἴβηρ, ὁ πατὴρ τοῦ ῥηθέντος Εὐθυμίου, καὶ Γεώργιος ὁ συγγενὴς αὐτῶν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ὅσιος Γαβριὴλ ὁ Ἴβηρ, ὁ θείας φωνῆς ἀκηκοῶς, καὶ ἐξαγαγων τῆς θαλάσσης τὴν θαυματουργὸν εἰκόνα τῆς Πορταϊτίσσης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ μοναχοὶ ὁσιομάρτυρες ἰβηρῖται, οἱ τοὺς λατινόφρονας ἐλέγξαντες, τὸν βασιλέα, φημί, Μιχαήλ, καὶ τὸν πατριάρχην Βέκκον, ἐν τη θαλάσσῃ βληθέντες τελειοῦνται.

Στίχοι

- Ὑπὲρ πατρώων ἐπνίγητε δογμάτων
- Καὶ πρὸς γαληνοὺς ὡρμίσασθε λιμένας.

Ταὶς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'

Εἰκόνος χρυσῆς

Τὸ κάλλος Χριστοῦ, ἐν ἐσόπτρῳ νοητῶ τῶ τῆς ἁγνείας, κατανοοῦσα ἐπεπόθησας, τοῦτο ἐνθέως Ἀοίδιμε, καὶ δραμοῦσα τούτου ὀπίσω, δι' ἀθλήσεως ἔψαλλες, Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡραίαν στολήν, τῶν αἱμάτων ταὶς βαφαὶς πεποικιλμένην, περιθεμένη καθυπέδειξας, τῆς εὐσεβείας τὴν κόσμησιν, πάσιν Ἀθληφόρε τοὶς πίστει, ἀνυμνοῦσι καὶ ψάλλουσιν, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ἰδοὺ σὲ Ἁγνή, πᾶσα φύσις γηγενῶν δοξολογοῦσιν, ὑπερθαυμάζοντες τὸ μυστήριον, τῆς σῆς κυήσεως

ἄχραντε, καὶ χαρμονικῶς ἐκβοῶντες, τῷ ἐκ σοῦ ἀνατείλαντι, Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς

Τὸν τῆς ἁγνείας νοητόν, κεκτημένη ἐραστὴν Χριστὸν νυμφίον, σεαυτὴν Ἀθληφόρε, ἐν καθαρότητι νοῦ, καὶ πόνοις θείοις ἐκαλλώπισας, καὶ τούτω ἡρμόσθης διὰ τοῦ μαρτυρίου.

Ἡ συντριβή σου τῶν μελῶν, ἐξελέπτυνεν ἐχθρῶν μηχανουργίας τῶν αἱμάτων ἡ ῥύσις, τῆς ἀθεϊας δεινούς, χειμάρρους Σοφὴ ἀπεξήρανε, πέλαγος θαυμάτων ἡμῖν ἀναδειχθεῖσα.

Θεοτοκίον

Σῶσον οἰκτίρησον ἡμᾶς, τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν ἀποτεκοῦσα, ὑπὲρ λόγον Παρθένε, πυρκαϊὰς λογισμῶν, παθῶν τε ἐξαίρουσα καύσωνα, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις ἁγνὴ Θεοκυῆτορ.

Ὁ Εἱρμὸς

«Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὠδὴ θ'

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον

Ὑπεραρθεῖσα ἁπάσης, σαρκικῆς προσπαθείας, τῷ πόθω τοῦ νυμφίου σου Σεμνή, ἄσαρκον βίον ἐπόθησας, διὸ σὺν τοῖς ἀΰλοις, Χριστὸν τὸν ἐραστήν σου νοερῶς, καθορῶσα δοξάζεις, ὡς πάντων ποθεινότερον.

Μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, τὸ ἀκίβδηλον πνεῦμα, Κυρίω παραδέδωκας τὸ σόν, οὑτὴ ἀνόδω ἐκρότησαν, ἐπουράνιαι τάξεις, Χριστὸς δὲ παναλκεῖ σὲ δεξιὰ ἐστεφάνωσε Μάρτυς, νομίμως ἐναθλήσασαν.

Θεοτοκίον

Ἡ ταῖς φωναῖς καμπτομένη, τῶν θερμῶς σὲ αἰτούντων, ἡ μόνη τῶν πιστῶν καταφυγή, σῶσον οἰκτίρησον Δέσποινα, διατήρησον βλάβης, ἐκ πάσης καὶ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθω, ἀεὶ σὲ μεγαλύνοντας.

Ὁ Εἱρμὸς

«Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σοφία, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορὰ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν».

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.